

e-digest

Издание на „Димитров, Петров и Ко.“

Тел.988-73-60, www.dpc.bg; e-mail:info@dpc.bg

Съдържание

- Новини от „Димитров, Петров и Ко“ ...1,2
- Статия: “Злоупотребите с нови обекти на интелектуална собственост чрез използване на информационни и комуникационни технологии”..... 2
- Приети нормативни актове ..7
- Линкове на броя.....9
- Виц на броя.....9

ЗЛОУПОТРЕБИТЕ С НОВИ ОБЕКТИ НА ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ ЧРЕЗ ИЗПОЛЗВАНЕ НА ИНФОРМАЦИОННИ И КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

Моника Копчева

Сравнително дълго време правото на интелектуалната собственост се разглежда като нещо мистично. Индустриалното общество, в което живеем свързва собствеността предимно с реални, материални обекти, които може да се докоснат и видят. В същото време информационната ера, наложи успоредно с това и едно друго схващане за понятието собственост. С навлизането на Интернет, тя все по-често започва да се свързва с нематериални обекти, каквито са информацията, части от нея, компютърните програми (софтуер) и други. Поради това осигуряването на сигурността на новите обекти на интелектуална собственост (компютърни програми, бази-данни,

електронна информация и други) е приоритет в почти всички европейски страни. В Продължение на Зелената Книга за авторското и сродните му права в информационното общество¹ Европейската Комисия подчертава, че макар авторските и сродните права да представляват само 5-7% в брутния вътрешен продукт на общността, то злоупотребите с тях имат изключително висок дял в ръста на престъпността и за разлика от сложния правен режим по отношение на обектите на интелектуална собственост, злоупотребите с тези обекти в резултат на информационната революция, са лесна за изпълнение задача.

Предмет на разглеждане в настоящата статия са отделни аспекти на злоупотреби с новите обекти на интелектуална собственост.

(Продължава на 2-ра стр.)

Уважаеми колеги и приятели,

След летните отпуски пред Вас отново е новият брой на E-digest. Летните месеци доведоха до положителни промени за Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, което във връзка с разрастване на дейността си откри първия си офис извън София - в град Варна (вж. Новините).

В новия брой на бюлетина Ви представяме последните новини около адвокатска кантора „Димитров, Петров и Ко.“, както и статията на Моника Копчева, която разглежда злоупотребата с нови обекти на интелектуалната собственост чрез използване на информационни и телекомуникационни технологии.

Пожелаваме ви приятно четене и очакваме вашите препоръки и въпроси на e-mail: info@dpc.bg

С уважение:

Георги Димитров, старши съдружник
Богдан Петров, старши съдружник

Новини

През август 2005 г. адвокатско дружество *Димитров, Петров и Ко.* отвори първия си офис извън столицата. Той се намира в град Варна, на адрес ул. „Княз Борис“ № 64.

Адв. Георги Димитров, старши съдружник в *Димитров,*

Петров и Ко., бе член на делегацията, излъчена от Софийската адвокатска колегия да вземе участие в провеждането на годишната международна конференция на черноморските адвокатски колегии, която се проведе през м.юли в Румъния. На форума бяха отчетени досегашните

постижения на черноморските адвокатски колегии и бяха обсъдени въпросите, свързани с укрепване на бъдещото сътрудничество и развитие на адвокатската професия в региона.

През юли 2005 г. адв. Георги Димитров бе лектор на лятната конференция по аутсорсинг, проведена в

Новини

Лондон, Великобритания и организирана от британската Национална Асоциация по аутсорсинг. Адв. Димитров изнесе лекция на тема „Правни аспекти при аутсорсинга в областта на информационните технологии в Източна Европа”.

Отново през юли 2005 г. адв. Георги Димитров бе избран за член на Борда на директорите на Фондация „Електронно здравеопазване – България”.

ЗЛОУПОТРЕБИТЕ С НОВИ ОБЕКТИ НА ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

(Продължение от 1-ва стр.)

1. Днес една от най-често срещаните злоупотреби с компютърни програми, бази-данни и друга информация в електронна форма е компютърното пиратство. Неговите проявни форми обхващат не само копиране или разпространение на електронна информация, обект на авторско или сродно право, но възпроизвеждането или използването ѝ без разрешението на носителя на правото. В резултат на навлизането на информационните и комуникационни технологии в ежедневието често пиратството се осъществява чрез използването на компютърна система или Интернет. С най-голямо икономическо значение може да се определи софтуерното пиратство, което обхваща продажба на компютърни системи с инсталиран нелицензиран софтуер, направата на незаконни копия от оригинален или не софтуер, незаконно придобиване или разпространение на софтуер чрез използване на Интернет, електронна поща, използването на софтуер, предназначен за свободна домашна употреба за търговски цели.

Може да се обособят пет основни вида софтуерно пиратство²: 1/**на крайните потребители** (инсталиране на едно лицензирано копие на множество компютри, копиране на инсталационни дискове, използване на академичен или друг софтуер с ограничено приложение за търговски цели, използване на лицензирани дискове вън от компанията, която има лиценз за използването им, копиране на дискове със софтуер, взети под наем); 2/**свръх употреба на сървър от потребителите** (лицензирано копие на

софтуер се инсталира върху сървър на компания и така се дава възможност за използването му от всички лица, които са свързани в системата, която сървъра поддържа без обаче, копие да е лицензирано за такава широка употреба); 3/**Интернет пиратство** (сваляне на компютърни програми от Интернет сайтове, които ги предоставят в нарушение на авторското право върху тях). То се осъществява чрез: а/**P2P технологии** (Gnutella, Free Net и други технологии, позволяващи на потребителите да разполагат, поделят или разпространяват информация по между си без централен сървър, което прави и невъзможно централното изключване на системата); б/**електронна поща**, дава възможност на компютърните потребители да разпространяват пиратски софтуер като прикачват към съобщението като приложение или чрез включването му в самия текст на съобщението. По този начин се елиминира нуждата от копирането на програмата върху материален носител и личностен контакт; в/**нюз – групи** (групи за дискусия, основани в интернет) - за улеснение програмите са разбиват на малки файлове с размер от 1 - 4 МВ; г/**интернет – чат** (система за комуникация в реално време между лица, независимо от географското им местоположение); д/**FTP** (стандартен компютърен език, който позволява бързото и лесно сваляне и инсталиране на компютърни програми). 4/**зареждане на софтуер в харддиска на компютърната система** – при тази форма на компютърно пиратство компаниите, които продават компютрите зареждат незаконните копия на софтуер в харддиска и по този начин правят офертите си по-

атраکتивни; и **5/фалшификация на софтуер** - незаконно дублиране и продажба на обекти на авторско право, които имитират оригинала по външно оформление, опаковка, етикети, лицензионни стикери, регистрационни карти и други елементи.

Правна защита срещу пиратството се предоставя както в законите за защита на авторското и сродните права³ или специални закони за защита на компютърните програми или данни⁴ така и в наказателни кодекси⁵. В по-голямата част от страните е криминализирано копирането и използването на компютърни програми без разрешение на носителя на авторското право. За защита на компютърните програми много компании въвеждат мерки като например възможност за зареждане на програмата само от оригинален диск, въвеждането на определен код при стартирането ѝ, които се оказват прекалено неудобни за потребителите. С развитието на компютърните технологии стандартният софтуер става значително по-стабилен. Създават се нови форми за неговото записване, което прави практически неизползваеми направените пиратски копия, тъй като например те задействат вирус или блокират системата. Злоупотребите се насочват към незаконно копиране на софтуер с цел използването му на персонални компютри в домашни условия. Съгласно изследване направено през 1994г. на всеки персонален компютър в Европа се пада 0.5% продадени компютърни програми. Според проучване на "Алианс за компютърен бизнес" нелегалния пазар на компютърни програми се разпределя по следния начин: 40% в САЩ, 76% в Германия, 81% в Япония и 98% Тайланд⁶.

През 90-те години незаконната търговия с компютърни програми намалява за сметка на увеличеното използване на Интернет за незаконното им разпространение, предлагането им безплатно или на цена по-ниска от лицензираната версия или в замяна срещу друга програма в нарушение на правата на компанията, която има лиценз за това. Голямо количество софтуер се съхранява в Интернет пространството в така наречени скрити директории (написани със секретни кодове и съществуващи за кратък срок от време), от които чрез използване на комуникационни средства се достига до съответните програми и те могат да се използват нелегално. В много страни защита на компютърните програми първоначално се предоставя от законите за защита на търговските тайни, които покриват всякакъв вид компютърни данни⁷. С оглед на факта, че някои правни системи ограничават приложението им само до така наречените "секретни програми", в много държави стартират дискусии относно приложението на законите за защита на авторското право с цел гарантирането сигурността на компютърните програми като цяло, а в някои дори и за създаване на специални наказателни разпоредби за избягване на правната несигурност.

Затова през 80-те години в редица страни - Австрия, Канада, Дания, Германия, Финландия, Франция, Унгария, Люксембург, Испания, Швеция, Великобритания, САЩ, Япония и други, се предприемат законодателни промени в тази връзка. Това налага хармонизиране на съдебната практика, която днес еднородно възприема компютърните програми като обект на авторско право и като такъв те попадат под закрилата, която им се предоставя от специалните закони за защита на авторските права. На общностно ниво за преодоляване на различията съдейства приемането на Директивата на Европейския съюз за защита на компютърните програми⁸. Важно значение с оглед осигуряването закрилата на компютърните програми имат и инициативите на редица международни и наднационални организации.

Предмет на компютърно пиратство са не само компютърни програми, но и музикални произведения, база-данни и друга по вид електронна информация. Достъпът до тях, независимо от мерките за сигурност, трудно може да бъде ограничен и тяхното незаконно копиране или използване значително се увеличи. Например в Германия, през 90-те години голям брой дела са образувани и водени срещу незаконна продажбата на CD-ROM-и. Произведенията на изкуството и културата, също се засягат от процеса на дигитализирането на информацията. Редица продукти, музикални, телевизионни, книги или филми все по-често се разпространяват незаконно на компакт-дискове, с което неминуемо се засяга авторското право.

Наказанията, които се налагат за компютърното пиратско биват два основни вида – административни санкции (глоби, предупреждения) и наказания за извършени престъпления – лишаване от свобода с различен срок (Италия, Финландия, Великобритания – до 2г., Швеция – до 3г., Германия – до 1г., а ако се преследва извличането на печалба – до 5г., САЩ – до 5г.), глоба, съчетани с конфискация на пиратските копия. Например в САЩ е предвидена възможност да бъде подведена под административно-наказателна отговорност компания, чийто служител инсталира върху нейни компютри нелицензирани копия на софтуер или придобие такива чрез Интернет, като ирелевантно е знанието ѝ за действията на служителя, както и броя на незаконните копия. Ако притежателят на авторското право подаде жалба срещу

лицето, което ползва незаконно съответния софтуер, той може да иска както спирането използването на програмата, така и обезщетение за претърпените вреди. Законът му дава възможност да избира между размера на действително претърпените вреди и изгубените ползи или законово определеното обезщетение, което може да е в размер до 150 000 щатски долара за всяка копирана програма. В случай на завеждане на наказателно дело, на извършителя може да се наложи глоба до 250 000 щатски долара и/или лишаване от свобода до пет години.

В Южна Африка гражданските съдилища могат да забранят по-нататъшната употреба на нелицензиран софтуер и да унищожат пиратските копия, като извършителят трябва да плати обезщетение на носителя на авторското право за причинените вреди, като размера на обезщетението се изчислява според цената на дребно на копираната незаконно компютърна програма. Наказателните съдилища от своя страна могат да наложат наказание глоба до 5000 ранда и лишаване от свобода до 3 години, кумулативно или алтернативно, когато деянието се извършва за първи път. При повторност глобата може да достигне размер от 10 000 ранда, а лишаването от свобода до пет години. Във всички хипотези незаконните копия се изземват и унищожават. Във Великобритания гражданския съд може да постанови заплащане на причинените вреди от незаконната употреба или разпространение на софтуера, разходите по делото, както и забрана за използването му и изземване на незаконните копия. Наказанията, която се налагат в случаите на извършени компютърно пиратство, което представлява престъпление може да се наложи лишаване от свобода до 10 години и конфискация.

На общностно ниво защитата на авторското право върху компютърните програми се урежда на базата на Директивата на европейския съюз за правна защита на компютърните програми, приета през 1991г., която хармонизира националното законодателство в тази област. По същността си тя имплементира договорите в областта на авторските права на Международната организация по интелектуална собственост. Директивата създава добра основа за осигуряването на защитата на компютърните програми особено срещу посегателства чрез Интернет и при работа он-лайн.

2. С навлизането на възможността за записване и съхраняване на информация в електронна форма значението и търговската стойност на **електронните бази-данни** се увеличава значително. Те се оказват практически не само поради това, че обединяват голяма по количество информация, но и поради възможността да бъдат достъпни по-всяко време и от всяко място. Съвременните дигитални бази-данни се опитват да представят по-гъвкава за използване от потребителя структура на информацията, която съдържат. В този смисъл логично възниква въпроса, кой се явява собственик техен собственик, т.е. носител на авторско право? Ако в тях се съхраняват поеми например, всяка една от тях ще бъде самостоятелен обект на авторско право. От друга страна, база-данните като цяло също може да се определи като обект на авторско право.

В международен аспект се прилагат различни подходи за защита на авторското право върху бази-данните. В Англия например правната защита се разпростира от единично произведение до компилацията от такива (доктрината *sweat of the brow*). Добра илюстрация на казаното дава решението на делото *Waterloo Publishers v Ross*⁹, в което ищецът е лице, наето от Правното общество, да публикува списък на имената на английските адвокати, подредени по географски признак. На базата на този списък се изпращат формуляри до адвокатите за уточняване на тяхната сфера на практика. В същото време, ответникът, е лице наето да отпечата списъците. В резултат на възникналите проблеми, тази задача се прехвърля на друга компания за отпечатване, което провокира ответника да публикува алтернативен списък с имената и адресите на адвокатите, който разпраща на всеки един от тях за проверка и уточняване. В решението на първо място се обсъжда въпроса дали компилирането на имена, адреси и друга информация е обект на авторско право, чийто носител е ищецът. Съдът застава на позицията, че независимо от трудността да определи някого като автор на компилацията, факта, че ищецът е публикувал списъкът създава презумпцията, че той е носител на авторското право върху нея. Затова, съдът определя, че поведението на ответника представлява нарушение на тези права на ищеца. Подобен подход се следва и в САЩ, до решението по делото *Feist Publication Ins v Rural Telephone Service Co Ins*¹⁰. Случаят засяга степента на защита на авторско право върху телефонните директори. Съдът застава на мнението, че полагането на усилия не е достатъчно за придобиване на авторско право върху събраната информация.

В страните от континенталната правна система се приема подобен подход. За целта повечето държави изменят разпоредбите на законите за авторските права и включват между обектите изрично бази-данните, докато други придават по – широко приложно поле на съществуващите разпоредби. На общностно ниво с приетата през 1996г. Директива за

правната закрила на база-данните¹¹ се допълва и хармонизира правната им уредба, въпреки че като цяло на международно ниво липсва за момента уредба на правото върху база-данни¹². Значението на установяването на субекта на правата върху база-данните и техния характер и режим е изключително важен с оглед предоставяне за защита от престъпни посегателства. Неяснотите и различията в режима на тяхното третиране, биха довели до безнаказаност на деянията, защото извършителите ще търсят празнотите и пропуските в режима за да извършват престъпления без носенето на наказателна отговорност.

Бази-данните като обект на интелектуална собственост могат да бъдат обект на различни вид престъпни посегателства: 1/ **проникване или използване на бази-данни в нарушение на установения режим** (поради различни причини - желание за преодоляване на барьерите за защита или просто избягване плащането на таксите за потребление); 2/ **“плагиатство”**, т.е. използване на информацията или данни, съдържащи се в базата при нарушаване режима на авторските права върху тях; 3/ **нелоялна конкуренция**, изразяваща се в създаване на база-данни за свободна употреба или срещу по-ниска такса от конкурентната като информацията и данни се притежават или са копирани законно или не от конкурентната база-данни в резултат на неоторизирано или оторизирано проникване в нея. В този случай не само се нарушават авторските права върху отделни обекти, съставляващи база-данните във връзка с тяхното разпространение и използване, но се засягат правата върху системата като цяло, режима за достъп и употреба; 4/ по-рядко се срещат случаи на измами с или посредством бази-данни, злоупотреба с лични данни, ако база-данните представлява колекция от медицински досиета или друга чувствителна информация.

3. Наред с базите-данни, важен обект на интелектуална собственост, чиято сигурност нови технологии поставят под риск са **търговските марки**. Те се уреждат както на национално, така и на международно ниво - в Директивата на Европейския Съюз от 1988г. за Европейските търговски марки и Мадридското споразумение относно международната регистрация на марки. Развитието на Интернет като комерсиална среда, където бизнесът вижда своето присъствие като ключово, мотивира търговските компании да регистрират домейни, носещи името на търговската им фирма. Други компании, регистрират името на домейна за своя търговска марка. Например електронната книжарница Amazon.com е не само името на домейна, но също и търговската марка.

Проблеми възникват с регистриране на домейните, тъй като най-високото ниво “.com” на практика може да се регистрира на всякъде по света, за разлика от под-домейн имената, които съдържат означение за място (.bg, .co.uk) или вид на бизнеса (.ltd, .org) и обикновено се регистрират на национално ниво с оглед създаване на нелоялна конкуренция в Интернет. Хиляди дела по света се водят между “оригиналните” бизнеси и “фирмите-ментета”, които използват абривиатурата на известна и утвърдена на пазара вече компания и регистрират подобно домейн име, за да могат по-този начин да се ползват от всички предимства, които идентичността им дава за осъществяване на конкурентна дейност. Широко разпространено е “отвличане на домейни”, което се свързва с нарочно регистриране на домейни, които съдържат имената на съществуващи компании, преди обаче, компанията да е регистрирала името. Целите обикновено са свързани с придобиване на незаконна облага, изнудвайки компанията да “откупи” името на домейна или както вече беше подчертано по-горе развиване на конкурентна дейност или използване на домейна за разпространение на незаконни материали.

Неоторизирано използване на домейн, регистриран като търговска марка също създава значителни проблеми. Редица съдилища по света разглеждат спорове, в основата на които стои въпросът дали наименованието на продукт (например литературно произведение, филм) с името на регистрирана търговска марка нарушава правото на търговската марка, както и дали тези права покриват неоторизираното използване с оглед застрашаване съществуването на компанията и има ли значение начина на придобиване на домейн името (в резултат на използване на принуда, случайно, като елемент от претъпен план).

4. Развитието на компютърните технологии и създаването на така нареченото пето поколение компютърни системи, води до появата на нов вид обекти на интелектуална собственост – **полупроводниковите чипове**. Тяхната ролята е изключително важна с оглед осигуряване съхранението на информация или данни, тъй като те могат да съхраняват не само значително по – голямо количество информация, но и дават възможност за извършването на повече функции с нея. Например “Pentium” чипа е с размерите на кибритена кутийка, но съдържа мощността на повече от 3 милиона транзистора и може да изпълнява милиони инструкции за секунда. Те се различават от RAM чипове, които са

моделирани като хранилища за данните, които компютъра обработва в дадено време, т.е. функцията им наподобява тази на празна аудио касета и при които веднъж изключен компютъра се загубват всички следи от извършваните действия. Различават се и от ROM чиповете, които наподобяват грамофонните плочи или компакт дисковете, т.е. те са създадени за съхранение на определени данни или информация и където последните определят физическия облик на тези чипове. Възможностите на полупроводниковите чипове ги правят желан обект за притежаване и използване не само за хуманни и законни цели, но както вече не веднъж беше подчертано за осъществяване на редица престъпни планове и действия.

В повечето държави, все още липсва яснота относно това до каква степен полупроводниковите чипове попадат под приложното поле на патентното, авторското, конкурентното и дори търговското право. В САЩ е предвидена специална защита на компютърните чипове през 1984г.¹³, в Япония подобен закон се приема през 1985г. В редица европейски държави се създават специални закони, с които се предоставя защита на полупроводниковите продукти – например Австрия, Дания, Германия, Франция, Италия, Холандия, Испания, Швеция и Великобритания. Законодателната инициатива е в резултат на приетата през 1986г. Директива¹⁴ на ЕС в тази област, която предоставя на полупроводниковите продукти (топографските обекти) правото на дизайн, чрез което се скрепява новаторската идея, която стои в продукта и правото на собственост върху него по подобие на авторските права като защита се предоставя от момента на започване до пълното създаване на продукта в продължение на 10 години и се свързва с лицето създало продукта.

¹ Вж. COM (96) 568 final, текста на Зелената книга <http://www.ispo.cec.be/infosoc/legreg/com95382.doc>

² Вж. <http://www.bsa.org/asia-eng/antipiracy/Types-of-Piracy.cfm>.

³ Вж. Например Закона за авторските права на Чехия от 2000г., Закон за авторските права на Канада, Закона за авторските права на Латвия, Закон за авторското право и сродните му права на Словения, 2001г.

⁴ Вж. Например Закона за софтуера на Словакия от 2004г.

⁵ Вж. Наказателните кодекси на Чехия (1991г.), Сърбия, Словения (1994г.).

⁶ Вж. “Нюзик” от 29.06.1992г.

⁷ Вж. Computer – related crime. Analyses of legal policy, OECD, Paris, 1986.

⁸ Council Directive 91/250/EEC of 14 May 1991 on the legal protection of computer programs, OJ L 122/42 of 17.05.1991.

⁹ [1995] FSR 207

¹⁰ 111 S Ct 1282 (1991)

¹¹ Directive 96/9/EC of the European Parliament and of the Council of 11 March 1996 on the legal protection of databases, OJ L 77/20 of 27.03.1996.

¹² Международната организация по интелектуална собственост представя проект за тяхното уреждане, който се посреща особено враждебно от САЩ

¹³ Вж. Закона за защита на полупроводниковите чипове от 1984г.

¹⁴ Council Directive 87/54/EEC of 16 December 1986 on the legal protection of topographies of semiconductor products, OJ L 24/36 of 27.01.1987

Приети нормативни актове

Закон за изменение и допълнение на Търговския закон

В брой 66 на Държавен вестник бе обнародван Закона за изменение и допълнение на Търговския закон. Динамиката на развитие на пазарните отношения в страната през последните години и предстоящото присъединяване на Република България към Европейския съюз наложиха усъвършенстване и привеждане в съответствие с европейските и международните стандарти на разпоредби от Търговския закон и на свързани с него нормативни актове.

Приетите изменения на закона касаят общата част на Търговския закон и дружественото право, както и регламентация на сделки извън предмета на дейност на търговските субекти, за които изрично е предвидено, че са действителни.

С измененията законът привежда в пълно съответствие с Първа директива на Съвета 68/151/ЕИО за съгласуване на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на чл. 58, ал. 2 от Договора за създаване на Европейска икономическа общност за защита на интересите на съдружниците и трети лица. Обхванати са три области на дружественото право: търговско-правната публичност, валидността на действията на органите на дружествата по отношение на трети лица и недействителността на дружествата.

Бе конкретизирано, че подлежащите на вписване обстоятелства се заявяват от името на търговеца чрез лице или лица, които го представляват по закон, а в предвидени от закон случаи - и от името на друго лице. При промяна в органите или в представителството заявяването за вписване се извършва от новоназначения орган или представител.

Нова в уредбата на обнародването на вписвания в търговския регистър е разпоредбата, предвиждаща, че до изтичането на 15 дни от обнародването вписаното обстоятелство не може да бъде противопоставено на трети лица, които установят, че им е било невъзможно да го узнаят.

Отпада като основание за недействителност на учредяването на дружество вписването му в окръжен съд, различен от съда по седалището. При такава хипотеза, съдът по регистрацията на дружеството служебно или по искане на дружеството изпраща фирменото му дело за вписване от съда по неговото седалище.

В съответствие с Втора директива на Съвета 77/91/ЕИО, измененията и допълненията са свързани със защита на интересите на съдружниците и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането или изменението на техния капитал. В този смисъл в закона са включени правила относно капитала на акционерното дружество, с които се конкретизират спорни и неясни към момента въпроси.

Съгласно Единадесета директива на Съвета 89/666/ЕИО се въвеждат изисквания за оповестяване на данни за клонове, открити в една държава-членка от някои видове дружества, регулирани от правото на друга държава. За първи път се създава регламентация за вписването на клонове на чуждестранни лица в България, като подробно са разписани обстоятелствата от статута на клоната, които подлежат на вписване.

Паралелно се предлага изменение на уредбата на преобразуванията на търговски дружества с цел опростяване на процедурата при участие само на еднолични търговски дружества.

Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

Законът за изменение и допълнение на Закона за чужденците бе обнародван в бр.63 на Държавен вестник. Новите разпоредби влизат в сила от 01.01.2006 г. Измененията предвиждат, че при влизане в Република България чужденците са длъжни да декларират вече не само целта на посещението си, но и писмено да посочат адреса, на който ще пребивават, като попълва адресна карта по образец. Изключение е предвидено за чужденците, които преминават транзитно през територията на Република България и напускат страната в срок 24 часа – за тях попълването на адресни карти не важи. С оглед на посочената промяна отпада задължението за чужденци, влезли на територията на Република

България в срок до 5 дни след влизането си в страната писмено да декларира адреса, на който пребивават, респективно за всяка промяна в предоставените данни.

Изменение е предвидено и в предпоставките за получаване на разрешение за продължително пребиваване. Изискването за осъществяват търговска дейност в страната по законоустановения ред, като в резултат на тази дейност са разкрити най-малко 10 работни места за български граждани, от следващата година няма да се прилага по отношение на граждани на държавите - членки на Европейския съюз, както и за граждани на другите държави - членки на Европейското икономическо пространство, а именно държавите - членки на Европейския съюз, Исландия, Лихтенщайн и Норвегия.

Отменено е изискването при издаване на разрешение за постоянно пребиваване да се представя документ за завършено обучение по програмите за изучаване на български език или документ, издаден от оторизирана образователна институция, че съответния чужденец владее български език.

Изменение и допълнение на Правилника по вписванията

В брой 67 на Държавен вестник бе обнародвано Постановление № 182 от 8 август 2005 г. за изменение и допълнение на Правилника за вписванията.

Измененията са свързани с конкретизиране на реквизитите на актовете подлежащи на вписване, както и реда и начина на извършване на вписванията с оглед влизането в сила на Закона за регистър БУЛСТАТ.

Полезни линкове

<http://www.wipo.int> - официален сайт на Световната организация по интелектуална собственост

<http://www.cgsh.com/english/news/publications.aspx> – новини и статии относно различни аспекти на интелектуалната собственост

Назаем от Lex.bg

Виц на броя:

Един адвокат умрял и застанал пред Свети Петър.

Свети Петър: Човече, ти не си за Рая!

Адвокатът: К`в си ти бе? Ти трудов договор имаш ли? Социална осигуровка? Декларация за доходите давал ли си?

Отишгъл Свети Петър при ГОСПОД.

Свети Петър: Господи, един не е за тука , но ми иска трудов договор за изгълняваната длъжност, такова нещо имам ли?

Господ: Какъв е този?

Свети Петър: АДВОКАТ

Господ: Пускай го докато не се е сетил да ми иска акт за раждане!